

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Filipa Dienstbiera a soudkyň JUDr. Marie Žiškové a JUDr. Lenky Kaniové v právní věci žalobkyně: **Žlab s. r. o.**, se sídlem Ostrožská Lhota 413, zastoupené Mgr. Romanem Klimusem, advokátem se sídlem Heršpická 813/5, Brno, proti žalovanému: **Krajský úřad Zlínského kraje**, se sídlem tř. Tomáše Bati 21, Zlín, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 8. 2015, č. j. KUZL 45807/2015, sp. zn. KUSP 45807/2015 ŽPZE-AO, za účasti osoby zúčastněné na řízení: **Honební společenstvo Ostrožská Lhota**, se sídlem Ostrožská Lhota 162, zastoupené JUDr. Ing. Martinem Florou, Dr., advokátem se sídlem Lidická 710/57, Brno, v řízení o kasační stížnosti osoby zúčastněné na řízení proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 19. 9. 2017, č. j. 29 A 140/2015 – 75,

takto:

Rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 19. 9. 2017, č. j. 29 A 140/2015 – 75, se zrušuje a věc se vrací tomuto soudu k dalšímu řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci a řízení před krajským soudem

[1] Krajský soud v Brně rozsudkem ze dne 19. 9. 20017, č. j. 29 A 140/2015 – 75, zrušil rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 8. 2015, č. j. KUSP 45807/2015 ŽPZE-AO, sp. zn. KUZL 45807/2015. Tímto rozhodnutím žalovaný potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Uherské Hradiště (dále jen „městský úřad“) ze dne 29. 5. 2015, č. j. OŽP/39822/2015/KreS (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), kterým byl Ing. R. K. podle § 13 odst. 2 zákona č. 449/2001 Sb., o myslivosti, odvolán z funkce myslivecké stráže ustanovené pro honitbu Ostrožská Lhota užívanou žalobkyní.

[2] Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně odvolání, které žalovaný zamítl v záhlaví označeným rozhodnutím, rozhodnutí prvostupňového správního orgánu potvrdil a s jeho závěry se ztotožnil. Uvedl, že dle § 13 odst. 2 zákona o myslivosti je možné zrušit ustanovení myslivecké stráže, pokud se prokáže, že byla ustanovena na podkladě nesprávných údajů. Nesprávným podkladem byla v daném případě smlouva o nájmu honitby Lhotsko ze dne 13. 3. 2013, dle které právně neexistující Honební společenstvo Lhotsko pronajalo žalobkyni neexistující honitbu Lhotsko. Správný název honitby je Ostrožská Lhota. Nájemní smlouva tedy neopravňovala žalobkyni k užívání honitby ani k ustanovení mysliveckého hospodáře a mysliveckých stráží. Jelikož byla tato smlouva vadná již v základních bodech, nebyla její oprava v rámci zákona možná, a proto nebylo účelné provádět další dokazování. Žalobkyně si od počátku musela být vědoma, že nájemní smlouvu na honitbu Ostrožská Lhota nepředložila, a proto se nemůže domáhat ochrany práv nabytých v dobré víře. Smlouva o nájmu honitby nevykazovala pouhou jazykovou vadu v označení osoby. Došlo k uzavření nájemní smlouvy mezi blíže neurčeným subjektem, jejímž předmětem byla neexistující honitba.

[3] Závěry žalovaného napadla žalobkyně žalobou, které krajský soud vyhověl, a rozhodnutí žalovaného zrušil a vrátil mu věc k dalšímu řízení.

II. Kasační stížnost

[4] Osoba domáhající se postavení osoby zúčastněné na řízení (stěžovatel) napadá rozsudek krajského soudu kasační stížností.

[5] Namítá, že řízení před krajským soudem bylo zatíženo vadou, která měla za následek nezákonnost napadeného rozsudku, neboť soud stěžovatele nepřizval k účasti na řízení před krajským soudem, ačkoli byl stěžovatel účastníkem správního řízení.

[6] Stěžovatel rozvádí, že je držitelem honitby Ostrožská Lhota, pročež byl účastníkem řízení o odvolání myslivecké stráže pro honitbu Ostrožská Lhota, které bylo ukončeno vydáním rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 8. 2015, č. j. KUZL 45807/2015. Vedle stěžovatele a žalobkyně byl účastníkem správního řízení již jen Ing. R. K.. V řízení před správními orgány obou stupňů byl stěžovatel zastoupen advokátem.

[7] Dne 23. 9. 2017 se stěžovatel z úřední desky Krajského soudu v Brně náhodně dozvěděl, že tento soud rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 8. 2015 zrušil a věc žalovanému vrátil k dalšímu řízení.

[8] Stěžovatel zdůrazňuje, že ačkoli již z vymezení účastníků správního řízení bylo zcela zřejmé, že stěžovatel, jako držitel honitby Ostrožská Lhota, byl rozhodnutím žalovaného ze dne 26. 8. 2015 přímo dotčen ve svých právech, a že mohl být přímo dotčen jeho zrušením ve smyslu § 34 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (s. ř. s.), krajský soud stěžovatele přímo ani prostřednictvím jeho zástupce nevyrozuměl o probíhajícím řízení ani jej nevyzval k oznámení, zda bude v řízení uplatňovat práva osoby zúčastněné na řízení dle § 34 odst. 2 s. ř. s.

[9] Stěžovatel se tak o podání žaloby proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 8. 2015 dozvěděl až z napadeného rozsudku a byl tak zcela zbaven možnosti hájit v soudním řízení svá práva. Tento postup dle stěžovatele založil vadu napadeného rozsudku, pro kterou je nutno jej zrušit podle § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s (viz rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 5. 2007 č. j. 5 As 3/2007 - 68, ze dne 21. 12. 2005, č. j. 1 As 39/2004 - 75, nebo ze dne 29. 5. 2013 č. j. 6 Aos 3/2012 – 74).

[10] Žalobkyně se ke kasační stížnosti stěžovatele vyjádřila přípisem ze dne 23. 10. 2017, kterým navrhla zamítnutí kasační stížnosti. Vyjadřuje přesvědčení, že stěžovatel není osobou zúčastněnou na řízení, neboť nebyl nijak dotčen na svých právech a povinnostech vydáním napadeného rozhodnutí a nebyl by dotčen ani v případě, že by rozhodnutí nebylo vydáno.

[11] Žalovaný se ke kasační stížnosti stěžovatele vyjádřil přípisem ze dne 25. 10. 2017, ve kterém uvádí, že nerozporuje názor stěžovatele, že v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 8. 2015 měl mít stěžovatel možnost jako vedlejší účastník hájit svá práva dotčená žalobou napadeným rozhodnutím. Konstatoval tedy, že k obsahu kasační stížnosti neuplatňuje žádné námitky.

[12] Stěžovatel soudu následně doručil repliku k vyjádření žalobce ze dne 26. 2. 2018, v níž rozvedl přímé dotčení svých práv a setrval na své dosavadní argumentaci.

III. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[13] Kasační stížnost je projednatelná, po jejím posouzení dospěl soud k závěru, že je důvodná.

[14] Nejvyšší správní soud shledává, že ze spisového materiálu i rozhodnutí žalovaného a správního orgánu prvního stupně je jednoznačně zřejmé, že stěžovatel, jakožto držitel honitby Ostrožská Lhota, ev. č. 39, byl účastníkem řízení o návrhu na zrušení ustanovení myslivecké stráže pro tuto honitbu. V obou správních rozhodnutích je stěžovatel, spolu s oběma žalobci, označen jako *„účastník řízení dle § 27 odst. 1 správního řádu“*. Se stěžovatelem bylo rovněž jako s účastníkem jednáno v průběhu celého správního řízení (byly mu doručovány písemnosti, byl vyzýván k vyjádření apod.).

[15] Podle § 34 s. ř. s. jsou osobami zúčastněnými na řízení ty osoby, které byly přímo dotčeny ve svých právech a povinnostech vydáním napadeného rozhodnutí nebo tím, že rozhodnutí nebylo vydáno, a ty, které mohou být přímo dotčeny jeho zrušením nebo vydáním podle návrhu výroku rozhodnutí soudu, nejsou-li účastníky a výslovně oznámily, že budou v řízení práva osob zúčastněných uplatňovat.

[16] Ačkoliv žalobkyně neoznačila stěžovatele již v žalobě jako možnou osobu zúčastněnou na řízení, bylo povinností krajského soudu (předsedy senátu), aby na základě skutečností zřejmých ze správního spisu a napadeného rozhodnutí vyrozuměl stěžovatele o probíhajícím řízení a vyzval jej, aby oznámil, zda bude svá práva v řízení uplatňovat. Osoba zúčastněná na řízení má právo předkládat písemná vyjádření, nahlížet do spisu, být vyrozuměna o nařízeném jednání a žádat, aby jí bylo při jednání uděleno slovo. Rovněž se

jí doručuje rozhodnutí, jímž se řízení u soudu končí (§ 34 odst. 2, 3 s. ř. s). V projednávané věci však krajský soud nic v tomto směru neučinil.

[17] Nejvyšší správní soud uzavírá, že krajský soud zatížil soudní řízení podstatnou vadou, která mohla mít za následek nezákonnost vydaného rozsudku, a proto přistoupil k jeho zrušení.

IV. Závěr a náklady řízení o kasační stížnosti

[18] Nejvyšší správní soud vyhodnotil kasační stížnost stěžovatele jako důvodnou. Proto podle
§ 110 odst. 1 s. ř. s. napadený rozsudek krajského soudu zrušil.

[19] Na krajském soudu proto bude, aby v dalším řízení splnil svoji povinnost vyplývající z § 34 odst. 2 s. ř. s. a vyrozuměl stěžovatele o probíhajícím řízení, příp. s ním následně jednal jako s osobou zúčastněnou na řízení, jestliže stěžovatel vyjádří vůli práva osoby zúčastněné na řízení uplatňovat.

[20] Zruší-li Nejvyšší správní soud rozhodnutí krajského soudu a vrátí-li mu věc k dalšímu řízení, je krajský soud vázán právním názorem vysloveným Nejvyšším správním soudem ve zrušovacím rozhodnutí (§ 110 odst. 4 s. ř. s.).

[21] O náhradě nákladů řízení rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 110 odst. 3 věty první s. ř. s., podle níž, zruší-li Nejvyšší správní soud rozhodnutí krajského soudu a vrátí-li mu věc k dalšímu řízení, rozhodne krajský soud v novém rozhodnutí i o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 31. července 2018

JUDr. Filip Dienstbier
předseda senátu